

48. ročník pochodu Za krásami okolí Nedvědice

Po dlouhé roky probíhala příprava pochodu pro veřejnost v poklidu přibližně takto: Od léta jsem začínal promýšlet trasy, postupně jsem je začínal procházet a dělat poznámky pro budoucí popisy tras pro účastníky. Tu a tam něco poradili mí souputníci z našeho odboru. Koncem ledna jsem návrh propozic projednával v našem výboru KČT a v průběhu února rozesílal propozice potenciálním účastníkům. Mezitím jsem dokončoval popisy, nakreslil mapky. A protože obec už mnoho roků pochod podporuje také tím, že umožní tisk mapek, na radnici jsem postupně nosil podklady, aby bylo vše včas připraveno. Pak už „jen“ finální příprava sokolovny, případné doznačení aspoň částí některých tras a v den D se další ročník pochodu Za krásami okolí Nedvědice mohl uskutečnit. Málem bych zapomněl na velmi podstatnou část přípravy, a to mít lidi ochotné a schopné pomoci s organizací na všech potřebných postech!

Jenže už v roce 2020 bylo všechno jinak. Nakonec se 47. ročník uskutečnil, ale nebylo to úplně dobré. A rok 2021? To už byly zase jiné podmínky pro pořádání. V lednu jsem měl trasy připravené, prakticky i základ propozic, jenže vládní opatření, která jen občas působila jako smysluplná, většinou k pochopení nebyla. Přesto jsme je jako organizátoři museli sledovat a respektovat, co můžeme, a co nemůžeme.

Rozhodnutí pochod pořádat padlo v sobotu 10. dubna. To jsem se telefonicky domluvil na Krajské hygienické stanici Jihomoravského kraje. Pravda je, že najednou jsme se pustili do posledních nutných činností, které pochod umožní uspořádat, i když jsme věděli, že leccos bude úplně jinak, než jsme byli do roku 2019 zvyklí.

Český rozhlas Brno informoval o pochodu, významné byly také zmínky o připravené nové knížce *111 výletů pro Český rozhlas Brno*. I toto mělo zcela nepochybně vliv na rozhodnutí turistů do Nedvědice se vydat.

Ještě v pátek 23. 4., tedy odpoledne před pochodem, kdy jsme se u sokolovny radili, kam umístíme který stůl, jsme optimismem moc neoplývali. Věděli jsme, že ráno a vlastně celé dopoledne budeme jen venku a v ten pátek foukal vítr nejen docela silný, ale také hodně studený. Další nejistota byla ohledně náhradní dopravy mezi Tišnovem a Nedvědicí, a aby toho nebylo málo, na ploše u nádraží bylo prakticky nemožné parkovat.

Sobota 24. dubna 2021 vítala nás pořadatele, ale i první účastníky pochodu už v šest ráno jasnou oblohou a předzvěstí příjemného dne. A také že příjemný byl!

Zrána bylo chladno, a když kolem osmé vyšlo sluníčko, pak už bylo mnohem lépe, příjemně. Popisovat teď podrobnosti, jak se vše událo, asi není úplně na místě. Kdo byl, viděl a prožil, kdo nebyl, možná by ani nepochopil. Někteří účastníci využili nabídku a prošli si „svoji“ trasu v týdnu před pochodem a další pak ještě v neděli. Celkový počet 715 turistů potěšil nás, kteří jsme pochod připravovali a byli v den pochodu na místě startu. Trasu 50 km absolvovalo 36, 30 km 35, 19 km 139, 14 km 172 a nejkratší trasy 12, 8 a 7 kilometrů prošlo celkem 332 lidí. Jeden účastník se nahlásil, že pojede na kole. Okruh kolem nově opravených zahrad u hradu Pernštejna, to byla ne náhodou trasa s Českým rozhlasem Brno.

Po 13. hodině se na vyhlídce Maria Laube sešli protagonisté pořadu Vesele i vážně o víkendu. Všechno pečlivě připravil editor ČRo Brno Miloš Šenkýř, mezi 14. a 16. hodinou moderoval pořad Borek Kapitančík. Jiří Kokmotos zajistil mimo jiné techniku, aby se přenos mohl bez problémů uskutečnit. Přítomny byly také moderátorky Lucie Hostačná a Jarka Vykoupilová, pozvání přijali i spisovatel Hynek Jurman, kolegyně turistka a jedna z nás, kteří více než pět roků nabízíme v rozhlasu tipy na výlety, Hana Varmužová a značkař Klubu českých turistů Miroslav Kuchař. Nová knížka se prodávala už dopoledne u sokolovny, odpoledne na Mariině loubí byla slavnostně pokřtěna, tedy uvedena v život. Tento text píšou v sobotu 1. května, kdy mohu rád sdělit i to, že knížka, kterou vydal náš odbor KČT v nákladu 300 kusů, je vyprodána a asi budeme řešit její dotisk.

Vraťme se ještě k samotnému pochodu. Diplom jako památku na účast dostali účastníci letos už u startu, aby se podle vládních opatření nemohli v cíli potkávat. Ráno dostávali turisté také příjemný „pozdrav“ od firmy Vitar Železné, tedy malé občerstvení, nebo doplnění energie.

Úplně na závěr moc rád poděkuji spolupořadatelům. Nejvíce určitě Zdeně Kincové, místopředsedkyni nedvědického odboru KČT. A další, kdo se na úspěšném pochodu podíleli? Zde jsou: František Sedlář, Radka Vejrostová, Lukáš Voborný, Vladka a David Šindelkovi, Vlastimil Sláma, Bohuška, Lenka a Hela Šavřňákovy, Petra Zbořilová, Irena, Monika a Lucie Řehůrkovy, Vladka Švestková, Míla Pavelková, Sylva Zbořilová, Olga Königová, Nela Zbořilová. Úplně neviditelný, ale velmi užitečný byl František Sedlář mladší. Pozor, nabídli se i další, však příští rok už nás zase bude potřeba víc, aspoň tomu věřím.

A děkuji také těm, kdo připravili opravdu moc příjemný odpolední zážitek – ty dvě hodiny živého vysílání neměly chybu, ostatně najdete si v archivu.

Na 23. duben 2022 se těší

Petr Vejrosta